

DZIENNIK USTAW POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 22 lutego 1964 r.

Nr 7

TRESC:
Poz.:

ROZPORZĄDZENIA:

43 — Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 30 stycznia 1964 r. w sprawie kwalifikacji nauczycieli i wychowawców szkół i innych placówek oświatowo-wychowawczych i opiekuńczo-wychowawczych podległych Ministrowi Górnictwa i Energetyki	61
44 — Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 8 lutego 1964 r. w sprawie orzekania o czasowej niezdolności do pracy	62
45 — Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 10 lutego 1964 r. w sprawie zezwoleń na wyrób i obrót truciznami, ewidencji trucizn oraz zasad postępowania organów kontroli nad substancjami trującymi	65
46 — Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 10 lutego 1964 r. w sprawie zgłaszania przypadków zachorowań, podejrzeń o zachorowania i zgonów na choroby zakaźne	67

43

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GÓRNICICTWA I ENERGETYKI

z dnia 30 stycznia 1964 r.

w sprawie kwalifikacji nauczycieli i wychowawców szkół i innych placówek oświatowo-wychowawczych i opiekuńczo-wychowawczych podległych Ministrowi Górnictwa i Energetyki.

Na podstawie art. 34 ust. 1 i 2 oraz art. 37 ust. 4 ustawy z dnia 15 lipca 1961 r. o rozwoju systemu oświaty i wychowania (Dz. U. Nr 32, poz. 160) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zakresie kwalifikacji nauczycieli i wychowawców szkół i innych placówek oświatowo-wychowawczych i opiekuńczo-wychowawczych podległych Ministrowi Górnictwa i Energetyki stosuje się przepisy rozporządzenia Ministra Oświaty z dnia 12 kwietnia 1962 r. w sprawie kwalifikacji nauczycieli i wychowawców szkół i innych placówek oświatowo-wychowawczych i opiekuńczo-wychowawczych podległych Ministrowi Oświaty (Dz. U. Nr 30, poz. 141), zwanego w dalszym ciągu „rozporządzeniem Ministra Oświaty”, ze zmianami wynikającymi z przepisów niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Uprawnienia Ministra Oświaty określone w § 4 ust. 1, § 14 ust. 1 pkt 1, § 26 ust. 2, § 27, § 28 ust. 7 i § 32 ust. 3 rozporządzenia Ministra Oświaty wykonuje Minister Górnictwa i Energetyki w porozumieniu z Ministrem Oświaty.

§ 3. Kwalifikacje naukowo-pedagogiczne do nauczania w ośrodkach szkolenia zawodowego posiada osoba, która posiada te kwalifikacje w szkołach zawodowych odpowiedniego stopnia.

§ 4. Kierownicy zajęć praktycznych, kierownicy pól szkoleniowych i kierownicy szkolenia na powierzchni oraz nauczyciele zawodu w szkołach górniczych uzyskują kwalifikacje zawodowe po spełnieniu warunków określonych w § 28 ust. 1 rozporządzenia Ministra Oświaty, jeżeli ponadto:

- 1) kierownicy zajęć praktycznych, kierownicy pól szkoleniowych i kierownicy szkolenia na powierzchni posiadają kwalifikacje naukowe i zawodowe wymagane od osób średniego dozoru ruchu zakładu górniczego,
- 2) nauczyciele zawodu w szkołach górniczych posiadają co najmniej kwalifikacje naukowe i zawodowe wymagane od osób niższego dozoru ruchu zakładu górniczego, określone w § 13 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów

z dnia 14 sierpnia 1959 r. w sprawie warunków ogólnych, naukowych i zawodowych, jakim powinny odpowiadać osoby mające sprawować kierownictwo i dozór ruchu zakładu górniczego (Dz. U. Nr 48, poz. 292).

§ 5. Nauczyciele i wychowawcy, którzy uzyskali w trybie rozporządzenia Ministra Oświaty lub w trybie rozporządzenia wydanego na podstawie art. 34 ust. 1 i 2 oraz art. 37 ust. 4 ustawy z dnia 15 lipca 1961 r. o rozwoju systemu oświaty i wychowania przez innych ministrów niż Minister Oświaty kwalifikacje do nauczania lub prowadzenia zajęć wychowawczych w szkołach i innych placówkach oświatowo-wychowawczych i opiekuńczo-wychowawczych podległych Ministrowi Oświaty lub innym ministrom, posiadają te kwalifikacje w szkołach podległych Ministrowi Górnictwa i Energetyki, a w odniesieniu do osób wymienionych w § 4 — po spełnieniu przez nich wymagań określonych w tym przepisie.

§ 6. W skład komisji, która przeprowadza egzamin na nauczyciela zawodu w szkołach górniczych stosownie do przepisu § 13 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Oświaty, oraz komisji przeprowadzającej egzamin kwalifikacyjny dla nauczycieli zawodu w szkołach górniczych stosownie do przepisu § 28 ust. 3 rozporządzenia Ministra Oświaty, wchodzi ponadto: przedstawiciel okręgowego urzędu górniczego i przedstawiciel Związku Zawodowego Górników.

§ 7. Komisję egzaminacyjną dla przeprowadzenia egzaminu kwalifikacyjnego przewidzianego w § 28 rozporządzenia Ministra Oświaty powołuje Zarząd Szkolenia Zawodowego Ministerstwa Górnictwa i Energetyki.

§ 8. Kwalifikacje ideowo-moralne, o których mowa w § 30 rozporządzenia Ministra Oświaty, kandydatów na nauczycieli lub wychowawców sprawdza Zarząd Szkolenia Zawodowego Ministerstwa Górnictwa i Energetyki lub dyrektor szkoły wyznaczony przez Ministra Górnictwa i Energetyki.

§ 9. Do nauczycieli i wychowawców zatrudnionych w szkołach oraz innych placówkach oświatowo-wychowawczych i opiekuńczo-wychowawczych podległych Ministrowi Górnictwa i Energetyki oraz do nauczycieli i wychowawców, którzy uzyskali na podstawie dotychczasowych przepisów kwalifikacje zawodowe do nauczania i prowadzenia zajęć dydaktycznych w tych szkołach, stosuje się odpowiednio przepisy § 34 rozporządzenia Ministra Oświaty, z tym że przez użyte w tych przepisach określenie „z dniem wejścia w życie rozporządzenia” rozumie się termin wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 10. Stosownie do art. 47 ust. 2 ustawy z dnia 15 lipca 1961 r. o rozwoju systemu oświaty i wychowania w stosunku do nauczycieli oraz wychowawców szkół i innych placówek oświatowo-wychowawczych i opiekuńczo-wychowawczych podległych Ministrowi Górnictwa i Energetyki tracą moc przepisy z dnia 21 października 1932 r. o kwalifikacjach zawodowych do nauczania w szkołach i na kursach zawodowych (Dz. U. Nr 91, poz. 774 z późniejszymi zmianami).

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Górnictwa i Energetyki: *J. Mitrega*

44

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 8 lutego 1964 r.

w sprawie orzekania o czasowej niezdolności do pracy.

Na podstawie art. 16 ust. 4 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. z 1948 r. Nr 55, poz. 434, z 1950 r. Nr 36, poz. 327 i 334, z 1951 r. Nr 1, poz. 2 i z 1955 r. Nr 11, poz. 67) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie dotyczy orzekania przez zakłady społeczne służby zdrowia:

- 1) o czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby,
- 2) o stanie zdrowia w postępowaniu o przedłużenie okresu zasiłkowego,
- 3) o potrzebie opieki domowej nad chorym członkiem rodziny,
- 4) o czasowym ograniczeniu zdolności do pracy (o potrzebie powstrzymania się od pracy w godzinach nadliczbowych i w porze nocnej bądź o potrzebie zmiany rodzaju i warunków pracy),
- 5) o przewidywanej dacie porodu i dacie porodu odbytego.

2. Przepisy rozporządzenia dotyczące orzekania przez szpitale stosuje się odpowiednio do sanatoriów, z wyjątkiem sanatoriów uzdrowiskowych, oraz do klinik, leczniczych działów instytutów naukowo-badawczych i oddziałów chorych leżących w przychodniach bądź w stacjach pogotowia ratunkowego, a przepisy dotyczące orzekania przez przychodnie stosuje się odpowiednio do ośrodków zdrowia.

§ 2. 1. Orzeczenia określone w § 1 ust. 1 wydaje zakład społeczny służby zdrowia obowiązany do udzielania pomocy leczniczej osobie, której orzeczenie dotyczy.

2. Pracownikowi pozostającemu w związku z zatrudnieniem pod opieką przychodni przyzakładowej lub międzyzakładowej bądź przychodni (punktu lekarskiego) przy usługowym zakładzie pracy orzeczenia określone w § 1 ust. 1 pkt 1 i 4 wydaje ta przychodnia (punkt), chyba że zachodzą okoliczności uniemożliwiające choremu korzystanie z tego zakładu.

§ 3. 1. W zakładach społecznych służby zdrowia orzekają:

- 1) lekarze i lekarze dentyści, udzielający świadczeń leczniczo-zapobiegawczych,
- 2) lekarze-kierownicy przychodni i ośrodków zdrowia,
- 3) komisje lekarskie.

2. Ponadto na podstawie upoważnienia właściwego do spraw zdrowia i opieki społecznej organu prezydium powiatowej (miejskiej w mieście stanowiącym powiat miejski, dzielnicowej w mieście wyłączonym z województwa) rady narodowej mogą orzekać:

- 1) starsi felczerzy i felczerzy udzielający świadczeń leczniczo-zapobiegawczych oraz
- 2) położne przychodni w zakresie ustalania daty odbytego porodu.

§ 4. 1. Komisje lekarskie działają w szpitalach i składają się z dwóch lekarzy, z których jednym jest dyrektor szpitala lub lekarz przez niego wyznaczony, a drugim lekarz, pod którego opieką chory się znajduje.

2. Właściwe do spraw zdrowia i opieki społecznej organy prezydium powiatowych (miejskich w miastach stanowiących powiaty miejskie, dzielnicowych w miastach wyłączonych z województw) rad narodowych powołują dwuosobowe komisje lekarskie w przychodniach obwodowych i innych określonych przychodniach oraz ustalają ich właściwość miejscową.

§ 5. 1. Orzeczenie powinno być oparte na wynikach bezpośredniego badania stanu zdrowia i sporządzone na karcie choroby (historii choroby).

2. Komisja lekarska w przychodni:

- 1) zleca lekarzowi będącemu jej członkiem badanie obłożnie chorego przebywającego w domu,
- 2) może w drodze wyjątku zaniechać badania obłożnie chorego przebywającego w domu i wydać orzeczenie zaoczne, jeżeli przedłożona dokumentacja lekarska jest wystarczająca i nie budzi wątpliwości.

3. Orzeczenie przychodni powinno zawierać:

- 1) wywiad chorobowy, dane o dotychczasowym leczeniu i o przerwach w pracy spowodowanych tą samą chorobą,
- 2) wyniki badania oraz wyniki dodatkowych badań rozpoznawczych,
- 3) rozpoznanie choroby oraz jej numer statystyczny,
- 4) zastosowane leczenie oraz udzielone choremu wskazówki lecznicze,
- 5) okres niezdolności (ograniczonej zdolności) do pracy w razie jej stwierdzenia,
- 6) uzasadnienie,
- 7) podpisy osób wydających orzeczenie.

4. Orzeczenie szpitala powinno zawierać dane określone w ust. 3 pkt 5—7.

§ 6. 1. Czasową niezdolność do pracy orzeka się na okres od dnia badania.

2. Okres bezpośrednio poprzedzający dzień badania i nie dłuższy niż 3 dni może być objęty orzeczeniem, jeżeli:

- 1) w wyniku badania stwierdza się, że stan zdrowia osoby